

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. MST-705-00109

Den 14. oktober 2010

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg har i brev af 8. oktober 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 35 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Ida Auken (SF).

Spørgsmål nr. 35 (alm. del)

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 4. oktober 2010 fra Borgergruppen Nejl til Toksiner i Nyborg (NTN) vedrørende projektet med HCB-transport fra Australien til Kommunekemi i Nyborg, jf. MPU alm. del - bilag 26.

Svar

Miljøstyrelsen har oplyst, at der mangler to rapporter i forhold til den historiske oversigt, som borgergruppen NTN har udarbejdet.

Det drejer sig dels om en rapport fra september 2005 om "Environmental analysis of Local vs. Overseas HCB Waste Management Options" – dvs. en analyse af den lokale teknologi GeoMelt contra eksport. Miljøstyrelsen skriver i sin afgørelse vedrørende accept af den australske stats forhåndsansøgning af 15. juni 2010 således om GeoMelt: *"En rapport fra sep. 2005 konkluderer, at den miljømæssige belastning ved at behandle HCB-affaldet ved en GeoMelt proces vil være 5-8 gange større end den miljømæssige belastning ved at eksportere affaldet til et høj temperatur anlæg der lever op til Europæiske standarder. Den største faktor ved belastningen, var den forøgede produktion af drivhus gasser fra GeoMelt processen."*

Endelig drejer det sig om den såkaldte SIA-rapport fra marts 2008 om "Orica Hexachlorobenzene waste stockpile – independent assessment report" – dvs. en undersøgelse af syv forskellige teknologiers egnethed til at destruere HCB-affaldet. De syv teknologier er: 1. GeoMelt, 2. Hydrodec, 3. GPCR (Gas Phase Chemical Reduction), 4. Base Catalysed Decomposition, 5. High Temperature Incineration (høj temperatur forbrænding), 6. Ausmelt og 7. Plascon.

Miljøstyrelsen skriver i sin afgørelse vedrørende accept af den australske stats forhåndsansøgning af 15. juni 2010 således om de syv teknologiers egnethed: *"Teknologierne er vurderet i forhold til seks kriterier for at afgøre, hvorvidt de er egnede til at destruere Oricas HCB-affald. Kriterierne er som følger:*

1. *Hvor efterprøvet er teknologien:
Hvorvidt har den pågældende teknologi vist sig at kunne behandle farligt affald, ikke nødvendigvis HCB, i en kommerciel sammenhæng? Tekni-*

ske, miljømæssige og kommercielle risici ville kunne forlænge udviklingen af ethvert anlæg. Anvendelse af en hvilken som helst uprøvet teknologi vil på denne baggrund indebære betydelig risici.

2. *Størrelsesorden og den tid det vil tage at behandle lageret: Hvorvidt de vurderede teknologier vil være/er i stand til at behandle den mængde HCB-affald, der er i Oricas oplag indenfor den tidsramme, der blev fastlagt som ramme for den samlede vurdering (5 år).*
3. *Forbehandling og indledende håndtering af affald: I betragtning af hvor forskelligt og farligt Oricas HCB-affald er, vil forbehandlingen og den indledende håndtering af affaldet være afgørende for at kunne afvikle den samlede destruktionsproces på en sikker og vellykket måde. Vanskelighederne som følge af den tid, det vil tage at udvikle et forbehandlingsanlæg, er derfor ligeledes blevet vurderet.*
4. *Processens evne til at behandle HCB: Hvorvidt det er blevet påvist, at en given teknologi kan behandle HCB-affald. Hvis kapaciteten til at behandle HCB-affald ikke kan påvises, vil dette medføre, at teknologien ikke er anvendelig.*
5. *Processens udslip og reststoffer: En hvilken som helst proces, der ikke opfylder de lovmæssige krav med hensyn til emissioner og reststoffer, vil støde på forhindringer, både hvad angår tilladelser og kommerciel risiko. De pågældende teknologier er vurderet i forhold til de sandsynlige emissioner og reststoffer, der vil opstå under behandlingen af HCB-affald.*
6. *Muligheden for at opnå tilladelser til etablering og/eller drift af anlæg: Alle teknologier er vurderet for at bedømme, hvorvidt der ville være væsentlige problemer med hensyn til at opnå nødvendige tilladelser m.v., hvilket ville være en væsentlig hindring for den pågældende teknologis anvendelse.*

SIA rapportens konklusion er, at der på nuværende tidspunkt ikke er nogle egnede anlæg i Australien til destruktion af Oricas HCB-affald på en miljømæssig korrekt måde. Det vurderes samtidigt, at det ikke er muligt at etablere et anlæg hertil indenfor en rimelig tidsperiode.”

Som redegjort for med besvarelse af spørgsmål 829 og 830, fik de australske miljømyndigheder udarbejdet SIA-rapporten, som grundlag for deres beslutning om at fremsende en ny forhåndsansøgning. Rapporten blev udarbejdet i marts 2008 af et uafhængigt konsulentfirma - Sustainable Infrastructure Australia Pty Ltd. (SIA).

Miljøstyrelsen har endvidere oplyst, at styrelsen udover ovennævnte rapporter også har inddraget andre oplysninger i deres beslutningsgrundlag - herunder konklusionerne fra 2002 rapporten om GeoMelt.

Det er således Miljøstyrelsens samlede vurdering, at 2002 rapporten ikke rummer forhold, der ikke er belyst af SIA-rapporten fra 2008.